

Για το νομοσχέδιο σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ Η ΕΚΤΟΝΩΣΗ :

□ Το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν εκπόνησε κάποιο αυτοτελές ή συνολικό νομοσχέδιο σχετικά με τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά ούτε για την βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις φυλακές. Ενέθεσε ορισμένες μεταβατικές διατάξεις εμβόλιμα σε νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη βουλή με τον τίτλο **«Κύρωση και εφαρμογή της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης».**

Είναι βέβαια σχήμα οξύμωρο το γεγονός ότι σε ένα νομοσχέδιο το οποίο διευρύνει τις αξιόποινες πράξεις και εκτοξεύει σε υψηλότερα ύψη τα απειλούμενα όρια ποινών για τα αδικήματα τα οποία ρυθμίζει, για δεύτερη φορά μάλιστα σε δύο χρόνια καθώς προηγήθηκε ο ν. **3500/2006** που ήδη αυστηροποίησε το σχετικό πλαίσιο ποινών, περιλαμβάνονται και διατάξεις οι οποίες □ κατά τις εξαγγελίες του Υπουργού, υπηρετούν την αποποινικοποίηση, την εκλογίκευση των ορίων ποινών και την βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις ελληνικές φυλακές.

Όπως όμως θα φανεί παρακάτω, οι λίγες και αποσπασματικές διατάξεις θα προκαλέσουν μία **προσωρινή αποσυμφόρηση** των φυλακών. Και όχι της έκτασης που εξαγγέλλει βομβαρδίζοντας επικοινωνιακά τον καθημερινό τύπο ο Υπουργός Δικαιοσύνης, έκταση την οποία αποφεύγει να αποδείξει και αρνείται να θέσει υπό τον έλεγχο των κοινωνικών φορέων, καθώς τον τελευταίο μήνα αποφεύγει (μάλλον όχι τυχαία) να ανταποκριθεί στις καθημερινές οχλήσεις του Δ.Σ.Α. □ για παροχή στατιστικών στοιχείων αριθμών κρατουμένων.

□

1) ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

□

Το νομοσχέδιο δεν προβλέπει κανένα μέτρο ικανοποίησης των αιτημάτων των κρατουμένων για :

- Τριετή «αμνήστευση» (μείωση) των εκτιομένων ποινών, αίτημα δίκαιο αφού όλοι συννομολογούν την αυστηρότητα των ποινών τα τελευταία χρόνια
- Για κατάργηση της αθροιστικής σώρευσης του χρόνου παραγραφής των πειθαρχικών ποινών,
- Για μείωση **χωρίς εξαίρεση** του ανωτάτου ορίου προσωρινής κράτησης, (προφυλάκισης στους 12 μήνες από 18).
- Για το άβατο των χώρων διαβίωσης των κρατουμένων στις φυλακές και τη δυνατότητα κοινωνικού ελέγχου και επισκέψεων από κοινωνικούς φορείς ή την εκπροσώπησή τους □ στα τοπικά και κεντρικά συμβούλια φυλακών.
- Δεν προβλέπει ακόμα καμία ρύθμιση σχετική με τους κατηγορούμενους για υποθέσεις

ναρκωτικών καθώς καμία από τις προτάσεις του Ο.ΚΑ.ΝΑ. του ΚΕ.Θ.Ε.Α. και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών δεν έχει συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο αυτό.

Ενδεικτικά επισημαίνουμε ότι το νομοσχέδιο αυτό αρνείται να θεσπίσει την άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών από καταδικασμένους για πλημμελήματα των οποίων οι ποινές τους ή τα μη εκτιθέντα υπόλοιπα είναι εξαγοράσιμα, **χωρίς την εξαγορά τους και με βεβαίωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.**

Το αίτημα αυτό, που η υλοποίησή του θα οδηγούσε στην άμεση και χωρίς όρους αποφυλάκιση χιλιάδων, κυρίως αλλοδαπών και άπορων, κρατουμένων είχε τεθεί από την «Επιτροπή για το σωφρονιστικό σύστημα του Δ.Σ.Α» σε επίσκεψη - συμμετοχή της, ύστερα από πρωτοβουλία της, στη συνεδρίαση του Κ.Ε.Σ.Φ. στις 15/10/2008 εν όψει της έναρξης της κινητοποίησης στις φυλακές.

Αν και είχε γίνει δεκτό από τους νομικούς που συμμετέχουν στο Κ.Ε.Σ.Φ. αποκρουόταν από τους εκπροσώπους του Υπουργείου με γραφειοκρατικά επιχειρήματα (διαδικασία βεβαίωσης στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. του ποσού της εξαγοράς, δυσχέρεια έκδοσης Α.Φ.Μ.) εντελώς ευτελή και αναντίστοιχα με το δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας.

Στην ίδια συνεδρίαση είχαν τεθεί τα ζητήματα της αύξησης του ανωτάτου ορίου μετατροπής και αναστολής των πλημμεληματικών ποινών από τρία χρόνια σε πέντε.

Αντί αυτού προτιμήθηκε μία μερική μείωση των υπολοίπων των ποινών έως πέντε χρόνια που ήδη εκτίονται.

- Την έλλειψη οποιασδήποτε ρύθμισης για την **καθιέρωση της τοξικομανίας ως ιδιώνυμου ελαφρυντικού** για την τέλεση κάθε αδικήματος από εξαρτημένο τοξικομανή ή υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών.
- Δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση για **επέκταση της υπαγωγής στις δυνατότητες προνομιάς ποινικής αντιμετώπισης, αναστολής εκδίκασης και έκτισης των ποινών** για όσους εξαρτημένους από ναρκωτικές ουσίες παρακολουθούν **θεραπευτικά προγράμματα** και εκκρεμούν εναντίον τους δίκες για άλλα αδικήματα πλην ναρκωτικών π.χ. ληστείες, διακεκρυμμένες κλοπές κλπ.
- Δεν ικανοποιεί ακόμη το αίτημα θέσπισης **τεκμηρίου τοξικομανίας** για όσους έχουν παρακολουθήσει επιτυχώς θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης.
- Δεν ενσωματώνει, ούτε υλοποιεί την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 25/10/2004 για τη θέσπιση ορίων ποινών στα ναρκωτικά (άσχετα από το ότι και αυτή καταλείπει αρκετά ανοιχτά παράθυρα διατήρησης αυστηρότερων ορίων ποινών)
- □ □ Δεν πραγματοποιεί □ καμία ή τουλάχιστον καμία ευνοϊκή μεταβολή στα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία πλαίσια ποινών.

II) ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

□

Όσων αφορά τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου κατά κεφάλαια και επί μέρους έχουμε να παρατηρήσουμε (εντελώς ενδεικτικά) τα εξής :

□

1) ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΑΝΤΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ

Με την τροποποίηση της περίπτωσης Β της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά **διευρύνει**, προσθέτοντας τρόπους τέλεσης του αδικήματος, **τις περιπτώσεις** ποινικοποίησης και **χαρακτηρισμού ως εμπορίας ναρκωτικών που τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών** προσθέτοντας στους διακινητές και εκείνον ο οποίος

«αποστέλλει ή παραδίδει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, αποθηκεύει η παρακαταθέτει ναρκωτικά ή μεσολαβεί σε κάποια από τις πράξεις αυτές».

Η ρύθμιση αυτή είναι προβληματική δεδομένου ότι εξισώνει εκείνον ο οποίος διαμεσολαβεί περιστασιακά και συχνά για λογαριασμό άλλου σε μια τέτοια πράξη με τον έμπορο ναρκωτικών, ποινικοποιεί τις προσωπικές σχέσεις με απειλή κάθειρξης ελάχιστης διάρκειας 10 ετών.□

□□

2) «ΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ + ΜΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ»

Με το προστιθέμενο άρθρο 23 Α του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (άρθρο 10 ν/σ) επεκτείνεται η πρόβλεψη για απειλή αυξημένων ποινών κάθειρξης για εμπορία ναρκωτικών (**ελάχιστο όριο 15 ετών**) και **εκ του αποτελέσματος**, με το κριτήριο του ότι η συγκεκριμένη ποσότητα ναρκωτικών ουσιών η οποία διακινήθηκε είτε είναι μεγάλη, είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες σε τρίτο πρόσωπο ή στην υγεία πολλών ατόμων.

□ Συνεπώς και στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει διεύρυνση της ποινικής στόχευσης του νομοθέτη.

Εάν ο νομοθέτης πιστεύει ότι υπάρχουν ναρκωτικά, τα οποία δεν προκαλούν σημαντικές σωματικές βλάβες γιατί δεν τα αποποινικοποιεί, αλλά τις τιμωρεί πρόσθετα ;

□

3) ΟΙ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ

Με το ίδιο άρθρο (παραγράφος 2), συνδέεται η πράξη της διακίνησης ναρκωτικών με την εγκληματική δραστηριότητα των άρθρων 187 και 187^Α Π.Κ. όπως αυτά διαμορφώθηκαν με τους ρτομονόμους ν. 1 (2928/2001) και ν. 2 (3451/2004) αντίστοιχα.

□ Συντηρείται νομοθετικά ξανά το ιδεολογικοπολιτικό πλαίσιο νομιμοποίησης της εξαιρέσεως των πλαισίων ποινών που τυχόν θα θεσπιστούν στο μέλλον χαμηλότερα από τα υπάρχοντα και της διαφυγής τους σε υψηλότερα απειλούμενα πλαίσια ποινών στις περιπτώσεις που κατά την κρίση

της αστυνομίας, του εισαγγελέα ή του δικαστηρίου η διακίνηση ναρκωτικών συνδέεται με την σύσταση εγκληματικής συμμορίας.

Κάθε ομαδική τέλεση διακίνησης ναρκωτικών θα βαφτίζεται ως τελεσθείσα από εγκληματική οργάνωση, θα προστίθεται και η κατηγορία της συγκρότησης ή ένταξης σε αυτήν, που τιμωρείται αυτοτελώς από τις μετέπειτα τελεσθείσες πράξεις με απειλούμενη ποινή κάθειρξης 5 - 10 ετών (μόνο για την συγκρότησης ή την ένταξη. Και όλες οι άλλες συνέπειες (μόνο οι σωφρονιστικές : διατήρηση ορίου προφυλάκισης στους 18 μήνες, 4/5).

Καταργείται πριν καν νομοθετηθεί η προαναφερόμενη Ευρωπαϊκή οδηγία και φυσικά με τις ευλογίες της Ε.Ε., η οποία δεν θα έλθει ποτέ σε αντίθεση με τα νομικά της τερατουργήματα.

Για τις λοιπές συνέπειες παραπέμπουμε στις χιλιάδες σελίδες τα που έχουνε γραφτεί τα προηγούμενα χρόνια σχετικά με τις αυθαιρέσιες και τις παραβιάσεις δικαιωμάτων των τρομονόμων.

□

4) ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΥΛΕΣ :

□

Μάλιστα με την τρίτη παράγραφο του προτεινόμενου νέου άρθρου 23 Α η ποινική αντιμετώπιση της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών διευρύνεται συμπεριλαμβάνοντας στο πεδίο ισχύος της και τη διακίνηση προδρόμων ουσιών με πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά ή για την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών.

Έτσι λοιπόν τιμωρείται ακόμη και η διακίνηση «πρώτων υλών» και αντιμετωπίζεται ως εμπορία ναρκωτικών όταν αυτές κατά την κρίση των ανακριτικών ή δικαστικών αρχών είναι πιθανόν να διακινούνται με την πρόθεση να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή ναρκωτικών.

Παραβιάζεται η αρχή του ατιμώρητου των απλών προπαρασκευαστικών πράξεων.

5) ΚΑΙ «ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ» :

Με το άρθρο 33 Α, το οποίο προστίθεται στον κώδικα ναρκωτικών με το άρθρο 12 του νομοσχεδίου αυτού, οι ποινικές ευθύνες ουσιαστικά αντικειμενικοποιούνται στο πρόσωπο του δράστη υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου νομικού προσώπου, όταν αυτή συντρέχει, και στις συνέπειες διακίνησης της πράξης ναρκωτικών προστίθενται και διοικητικές συνέπειες, πρόστιμα και απαγόρευση λειτουργίας σε βάρος της εταιρείας ή του νομικού προσώπου που εκπροσωπεί ο δράστης ακόμη και όταν αυτός, σύμφωνα με τη διάταξη του νόμου, **ενήργησε ατομικά** ή απλώς ενεργεί προς όφελος του νομικού προσώπου πράγμα που επίσης υπόκειται σε αυθαίρετη υποκειμενική δικαστική κρίση.

Ακόμη θεσπίζεται αντικειμενική ευθύνη δια παραλήψεως στο νομικό πρόσωπο σε περίπτωση έλλειψης εποπτείας ή ελέγχου από τον εκπρόσωπό του φυσικό πρόσωπο, η οποία κατέστησε

δυνατή την τέλεση των αδικημάτων αυτών.

6) ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ : ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ Η ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ :

Με το άρθρο 14 του νομοσχεδίου τροποποιείται η διάταξη που προβλέπει την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης για τη διάγνωση τοξικομανίας.

Ωστόσο ο αποκλειστικός προσανατολισμός της διαγνωστικής λειτουργίας της πραγματογνωμοσύνης στα βιολογικά υγρά εντός 24 ωρών από τη σύλληψη είναι προβληματικός καθώς :

α) Ο εντοπισμός ναρκωτικών ουσιών στα βιολογικά υγρά αποδεικνύει τη χρήση, αλλά δεν σημαίνει κατ'ανάγκη την ύπαρξη εξάρτησης.

Αμέσως - αμέσως παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να μην δέχεται την πραγματογνωμοσύνη (όπως κατά κόρον συμβαίνει μέχρι σήμερα).

β) Τυχόν **ολιγοήμερη αποχή** του χρήστη από τα ναρκωτικά είναι πιθανή να του στερήσει τη δυνατότητα χαρακτηρισμού ως εξαρτημένου.

γ) Τυχόν **σκόπιμη χρήση** εκ μέρους πραγματικού εμπόρου πριν μια «επικίνδυνη αποστολή», που τυχόν θα οδηγήσει σε σύλληψη, είναι δυνατόν αντίθετα να προσδώσει την έννοια του εξαρτημένου σε κάποιον που δεν είναι.

δ) Υποδομές άμεσης λήψης σωματικών υγρών στα αστυνομικά τμήματα και τις ανακριτικές αρχές δεν υπάρχουν.

Εάν πέραν των παραπάνω στην πράξη ο αποδεικτικός προσανατολισμός καταστεί **αποδεικτικός περιορισμός** (όπως εκείνος της 48ωρης προθεσμίας αμφισβήτησης της ιδιότητας των ναρκωτικών ουσιών άρθρου 38 παρ 2 Κ.Ν.), τότε θα δυσχερανηθεί μέχρι εξάλειψης η αποδεικτική δυνατότητα της τοξικομανίας.

Αξίζει να σχολιαστεί με την ευκαιρία στο σημείο αυτό ότι η εισαγωγή προς εκδίκαση των υποθέσεων για ναρκωτικά γίνεται χωρίς **καμμία προδικασία** με απευθείας κλήση του Εισαγγελέα Εφετών και σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Εφετών η οποία δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο και βοήθημα.

Στοιχειώδες αίτημα αποκατάστασης της ισότητας των κατηγορουμένων για υποθέσεις ναρκωτικών και της πληρότητας των υπερασπιστικών τους δικαιωμάτων είναι η επαναφορά της προδικασίας και στα αδικήματα των ναρκωτικών (βουλευματα, δικαστικά συμβούλια κλπ) αντί της απευθείας εισαγωγής στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων.

Η εμμονή στην κατάργηση της προδικασίας αντίκειται στην συνταγματική αξίωση έννομης προστασίας, την Ε.Σ.Δ.Α. και τη συνταγματική ισότητα των πολιτών, αποτελεί τη βασικότερη αιτία μεγιστοποίησης των κακουργηματικών χαρακτηρισμών και διώξεων, παράτασης των προφυλακίσεων και αδυναμίας άσκησης υπερασπιστικών δικαιωμάτων των κατηγορουμένων.

7) «..ΕΚΤΟΣ ΕΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΡΙΝΕΙ ΑΛΛΩΣ...»

□

Με τροπολογία που προστέθηκε στο νομοσχέδιο χθές, προσδιορίζονται τα όρια μικρού βάρους ορισμένων ναρκωτικών (1,5 γραμ. ηρωίνης, 20 γραμ ακατέργαστης και 2,5 γραμ κατεργασμένης κάνναβης που) θεωρούνται ότι καλύπτουν τις ατομικές ανάγκες ενός χρήστη, **«..εκτός εάν το δικαστήριο κρίνει άλλως...»**.

Η αντικατασταθείσα διάταξη έδινε νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης χωρίς το παραπάνω παραθυράκι.

Η νομοθετική εξουσιοδότηση επαναλαμβάνεται στην τροπολογία ως προς τον καθορισμό των ποσοτήτων στα υπόλοιπα ναρκωτικά (των οποίων η εξάρτηση δεν κρίνεται επείγουσα να αποτιμηθεί από το νομοθέτη απευθείας τώρα - άγνωστο γιατί), αλλά η όλη ρύθμιση πλέον υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να **«κρίνει άλλως»**.

Με αυτά τα «άλλως» γέμισαν οι φυλακές τόσα χρόνια.

□

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' □ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

□

Όσον αφορά το κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου με τίτλο **«Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών στα καταστήματα κράτησης»** επισημαίνουμε τα εξής :

1. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΗ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Με το άρθρο 15 του ν/σ δεν θεσπίζεται **καμμία τροποποίηση στον Ποινικό Κώδικα**, είτε για την αύξηση του ορίου του ανωτάτου ορίου επιτρεπτής μετατροπής ή αναστολής της □ ποινής από 3 χρόνια σε 5, είτε για τη μείωση των ισχυόντων ποσών εξαγοράς (τα οποία παραμένουν στα όρια από 10 έως 60 ευρώ X 2) ημερησίως.

Η **«εφάπαξ αποφυλάκιση»** όσων εκτίουν ποινή περιοριστικής ελευθερίας που δεν υπερβαίνει τα 5 έτη γίνεται υπό την προϋπόθεση έκδοσης δικαστικής απόφασης και αφού το δικαστήριο που εκδίδει την σχετική απόφαση κρίνει ότι ο δράστης δεν είναι επικίνδυνος για την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων, από τις οποίες τυχών εξάντληση της έκτισης της ποινής φυλάκισης του θα τον αποτρέψει.

Αντί για νομοθετική μεταρρύθμιση θεσπίζεται ένα μεταβατικό μέτρο μερικής μετατροπής ποινών, που υπόκειται και αυτό με δικαστική απόφαση (άρα αναμονή και έξοδα), που δεν είναι και υποχρεωτικό για το δικαστήριο.

Ενώ για την κατηγορία των κρατουμένων οι οποίοι με την εφάπαξ μεταβατική διάταξη θα

αποφυλακιστούν δεν προβλέπεται απαλλαγή τους από την καταβολή της εξαγοράς του ποσού μετατροπής της ποινής και βεβαίως, ή βεβαίως είτε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. αλλά κατά τρόπο εντελώς παράδοξο το κράτος προχωρεί σε μια γενναία έκπτωση από 5 σε 3 ευρώ (X 2) την ημέρα όταν όπως προαναφέρθηκε παραμένουν τα όρια μετατροπής των ποινών σε 5 ευρώ (X 2) για πράξεις που τελέστηκαν πριν τον Μάιο 2008 και από 10 έως 60 (πάντα X 2) για πράξεις οι οποίες τελέστηκαν μετά.

Οι παραπάνω μεταβατικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται για όσες ποινές έχουν καταγνωσθεί αμετακλήτως ή καθίστανται αμετάκλητες εντός εξαμήνου. Οποιος πρόλαβε : Το κράτος καλεί τους κατηγορούμενους να κάνουν έκπτωση από τα ένδικα μέσα και δικαιώματά τους (εφέσεις, αναιρέσεις κ.λ.π) ώστε να έχουν γίνει αμετάκλητες εντός εξαμήνου οι ποινές τους □ προκειμένου να ανταποδώσει και εκείνο τη δική του έκπτωση (των 2 (X 2) ευρώ ημερησίως).

Με το άρθρο 15 του ν/σ, επίσης προβλέπεται η «εφ'άπαξ αποφυλάκιση» για όσους έχουν εκτίσει το 1/5 ή το 1/3 όταν οι ποινές τους είναι μέχρι δύο η μεγαλύτερη των δύο ετών αντίστοιχα. Το άρθρο 105 Π.Κ. παραμένει όμως ως έχει.

2. □ ΤΑ 4/5 ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ

□

Με το άρθρο 17 του νομοσχεδίου περιορίζεται η προϋπόθεση της έκτισης των 4/5 της ποινής κάθειρξης ως όρου για την υφ' όρον απόλυση σε εκείνους οι οποίοι έχουν καταδικαστεί με την επιβαρυντική περίπτωση της κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια τέλεση της πράξης διακίνησης ναρκωτικών. Οι λοιποί μπορούν να αποφυλακίζονται στα 3/5.

Η εμμονή του Υπουργείου να διατηρεί τα 4/5 ως όρο στην κατηγορία αυτή ουσιαστικά **εξαιρεί τους διακινητές και τα βαποράκια** από την επαναφορά των 3/5 ως ορίου της υφ' όρον απόλυσης και έτσι αφήνει περισσότερο χρόνο στη φυλακή εξαρτημένους οι οποίοι αναγκάστηκαν να μπουν στη διαδικασία της διακίνησης για να εξασφαλίσουν τη δόση τους.

Ενώ ακόμα τα 4/5 διατηρούνται ως προϋπόθεση της υφ' όρον απόλυσης όσων καταδικάζονται με τις επιβαρυντικές διατάξεις των τρομονόμων.

□

3. ΤΟ 18 ΜΗΝΟ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

Με το άρθρο 18 περιορίζεται σε 12 μήνες το ανώτατο όριο της προφυλάκισης «προσωρινής κράτησης» με εξαίρεση τα εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα 20 έτη.

Αξίζει να επισημάνουμε στο σημείο αυτό ότι η ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα 20 ετών είναι κάθε πρόσκαιρη κάθειρξη η οποία απειλείται με ελάχιστο όριο ποινής, π.χ. κάθειρξη **τουλάχιστον 10** ετών, κάθειρξη **τουλάχιστον 15** ετών ή και **κάθειρξη γενικά χωρίς όριο** συνεπώς στις συντριπτικά περισσότερες περιπτώσεις □ κακουργηματικών κατηγοριών η προσωρινή κράτηση

παραμένει στα ανώτατα χρονικά όρια του 18 μήνου όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

Συνεπώς το 12μηνο έχει εφαρμογή σε ένα μέρος κακουργημάτων και αφήνει εκτός του πεδίου του τα περισσότερα.

4. ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εντελώς περιληπτικά :

A) Με το άρθρο 19 διευρύνεται η δυνατότητα της υφ όρων απόλυσης στο άρθρο 110 του ποινικού κώδικα για κρατούμενους με σοβαρές ασθένειες καθώς στο HIV, που ήδη προβλεπόταν προστέθηκε η νεφρική ανεπάρκεια η ανθεκτική φυματίωση η τετραπληγία και η ολική τύφλωση. Πρόκειται για ένα μέτρο το οποίο ουσιαστικά νομοθετεί το αυτονόητο που ούτως ή άλλως συναγόταν από έμμεση εφαρμογή των προϋπαρχουσών διατάξεων και αφορά σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου δικαιοσύνης εφτά κρατούμενους σε όλη την Ελλάδα.

B) Με τα άρθρα 20 και 21 του νομοσχεδίου αφενός παραμένουν αυστηρότερες προϋποθέσεις για παροχή άδειας σε όσους έχουν καταδικαστεί σε ποινή κάθειρξης για παραβάσεις των νόμων περί ναρκωτικών με τις επιβαρυντικές περιστάσεις και αφ ετέρου αυξάνεται από 5 έως 6 μέρες□ το ανώτατο όριο χρονικής διάρκειας τακτικής άδειας κρατουμένων η οποία μπορεί να φτάσει μέχρι τις 9 ημέρες εφόσον ο δικαιούχος έχει εκτίσει τα 2/5 της ποινής του και σε περίπτωση ισοβίων τα 12 χρόνια.

22) Τέλος με το άρθρο 22 προβλέπεται η συγχώνευση πειθαρχικών ποινών άλλα όπως προαναφέρθηκε δεν καταργείται η δυνατότητα παράτασης της φυλάκισης εξαιτίας της έκτισης των πειθαρχικών ποινών.

Συμπερασματικά πρόκειται για ένα νομοσχέδιο **διεύρυνσης** και όχι περιορισμού των **αξιόποιων** πράξεων, **περιορισμού** και όχι διεύρυνσης των **δικαιωμάτων** και ρυθμίσεων **προσωρινής εκτόνωσης** των κινητοποιήσεων των κρατούμενων και των κοινωνικών φορέων, του οποίου σύντομα τα αποτελέσματα θα ξεφουσκώσουν και η ανάγκη διεκδίκησης ριζοσπαστικών και μόνιμων νομικών αλλαγών θα αναδειχθεί χωρίς καλύμματα.

Αθήνα, 28/11/2008

Κώστας Παπαδάκης

Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. και της Επιτροπής του Δ.Σ.Α. για το σωφρονιστικό σύστημα.

Υ.Γ. Η πίεση του χρόνου, καθώς τις επόμενες ημέρες αναμένεται η ψήφιση,□ δεν μου επέτρεψε αναλυτικότερη επεξεργασία. Συγνώμη.